

til disse Regler og Vilkaar og vil som Regel staa fremmede overfor de af Forhøret omfattede Forhold. Ved Procedure maa Sagførere ganske vist antages at have Fortrin fremfor Tjenestemænd, men — som foran anført — forudsættes der under Forhøret ikke at blive Brug for egentlig Procedure. Anvendelse af Procedure under Forhøret maa føre til Forhaling af dette og kan tvinge Forhørslederen over i en Aktors Stilling, hvorved Under søgelsens Karakter vilde forandres paa en Maade, som ikke er ønsket af Administrationen og ikke kan antages at være stemmende med Tjenestemændenes Interesser.

Da Repræsentanterne for Tjenestemandorganisationerne har lagt megen Vægt paa det af dem i saa Henseende fremsatte Ønske, har vi dog ikke fundet tilstrækkelig Grund til at tage Afstand fra den paa dette Punkt foreslaaede nye Bestemmelse.

§ 18. I Stedet for sidste Punktum indsættes:

Forflyttelse, Degradation eller Afsked for de i §§ 60 og 61 nævnte Forhold eller iøvrigt som Straf for Tjenesteforseelser kan, naar Forholdet ikke er fastslaaet ved Dom, aldrig finde Sted uden efter forudgaaet tjenstligt Forhør. Ikendte Bøder kan indeholdes i Lønnen.

Bemærkninger til § 18.

Det er foreslaaet, at der altid skal holdes tjenstligt Forhør, naar der er Tale om Forflyttelse, Degradation eller Afsked for de i §§ 60 og 61 nævnte Forhold eller iøvrigt som Straf for Tjenesteforseelser, medmindre Forholdet er fastslaaet ved Dom. Ganske vist vil der kunne foreligge Tilfælde, hvor Politiforhør har været afholdt, uden at Tiltale er rejst, og hvor det tjenstlige Forhør ikke kan frembringe nye Oplysninger; men Kommissionen maa mene, at det for Sikkerhedens Skyld har saa stor Betydning at have en fast Regel, at man maa se bort fra den Ulempe, at der kan blive holdt et enkelt tjenstligt Forhør, som efter de konkrete Omstændigheder ikke var strengt nødvendigt.

Det foreslaas positivt udtalt i Loven, at Bøder kan indeholdes i Lønnen.

§ 19 affattes saaledes:

Stk. 1. En Tjenestemand kan ikke for Domstolene indbringe andre af Tjenestemandsforholdet opstaaende pekuniære Krav paa Statskassen end saadanne, der hidrører fra Lovbestemmelser om Lønning, Pension eller Ventepenge.

Stk. 2. For at kunne rejse en Sag overfor Domstolene maa den paagældende have gjort skriftlig Indsigelse overfor Styrelsen inden 6 Maaneder efter Beløbets Udbetaling eller Nægtelse af Udbetaling og udtaget Stævning inden 9 Maaneder efter Modtagelsen af Centralstyrelsens Svar. Disse Frister gælder dog ikke, for saa vidt Sagen angaar Pensionsspørgsmaal.

Stk. 3. Saafremt der fra Statens Side sker for stor Udbetaling til Tjenestemænd, Pensionister eller saadannes Efterladte — være sig egentlig Lønning, særlige Tillæg, Honorar, Ventepenge, Pensioner, Efterindtægt, særlige Ydelser m. v. —, kan det formeget udbetalte Beløb kun kræves tilbagebetalt, naar Krav derom rejses overfor den paagældende inden 15 Maaneder efter Udbetalingen; denne Frist gælder dog ikke, naar og saalænge den urigtige Udbetaling skyldes fejlagtige eller manglende Oplysninger fra den paagældendes Side.

Bemærkninger til § 19.

Angaaende den ændrede Affattelse af Stk. 1 henvises til Bemærkningerne til § 25, idet de foreslaaede Ændringer staar i Forbindelse med Reglerne i § 25.

Reglen i Stk. 2 indeholder 2 Ændringer i Forhold til de hidtidige Regler. Fristen for Reklamation overfor Styrelsen har hidtil været 3 Maaneder. Som Regel maa denne Frist siges at være tilstrækkelig, men da der muligvis kan være Tilfælde, hvor det vilde være rime-